

dowej i spółdzielni pracy transportowej, zrzeszonych w Centrali Spółdzielni Transportu, sprzętu użytego przy czynnościach ładunkowych oraz pracowników, zatrudnionych przy przewozie i oczyszczaniu tych pojazdów i sprzętu:

§ 1. Ciężarowe pojazdy samochodowe i konne oraz sprzęt użyty przy czynnościach ładunkowych i oczyszczaniu należy każdorazowo niezwłocznie po użyciu do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych oczyścić i odkazić.

§ 2. 1. Oczyszczanie i odkażanie pojazdów i sprzętu (§ 1) należy do obowiązków zlecającego przewóz pojazdem w miejscach załadowania i rozładowania, jak rampy, miejsca postoju na stacjach kolejowych, miejsca skupu lub spędu zwierząt, targowiska, rzeźnie, zakłady przetwórcze, gospodarstwa rolne, magazyny, składy i inne, w których to miejscach zlecający przewóz powinien wyznaczyć potrzebny personel do wykonania czynności przy oczyszczaniu i odkażaniu taboru i sprzętu.

2. O ile z uzasadnionych powodów odkażanie nie będzie mogło być dokonane przez zlecającego przewóz pojazdem w miejscach wskazanych w ust. 1, oczyścić i odkazić pojazdy obowiązane są na koszt zlecającego placówki terenowe Państwowej Komunikacji Samochodowej (ekspozytury, stacje terenowe) lub spółdzielnie pracy transportowej na stacjach obsługi bądź w miejscu garażowania (postoju) pojazdu przed załadowaniem lub przed wyjazdem po ładunek, a także po wykonaniu przewoza.

§ 3. Na stacjach obsługi lub w miejscu garażowania (postoju) pojazdów, które użytkowane są do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych, należy mieć przygotowane odpowiednie ilości środków odkażających, jak soda żrąca, mydło, oraz sprzęt do szorowania, mycia i odkażania pojazdów, jak opryskiwacze, szczotki, miotły, szpadle, a ponadto obuwie, ubrania, dostateczną ilość wody, wiader i ręczników.

§ 4. 1. Do odkażania ciężarowych pojazdów samochodowych i konnych należy stosować sodę żrącą w 2% roztworze wodnym, w miarę możliwości z dodatkiem 5% świeżo gaszonego wapna.

2. Wodny roztwór sody żrącej powinien być przygotowany w następujący sposób: 5 kg krystalicznej sody żrącej zalewa się w odpowiednim naczyniu 7,5 litrami studziennej wody i miesza się drewnianą łopatką aż do zupełnego rozpuszczenia się sody w wodzie. W ten sposób otrzymuje się około 9 litrów podstawowego 40% roz-

tworu, z którego dopiero w miarę potrzeby sporządza się właściwy roztwór sody żrącej. Chcąc uzyskać 2% roztwór sody żrącej rozcieńcza się 1,8 litra roztworu podstawowego 50 litrami wody; celem sporządzenia 1% roztworu sody żrącej rozcieńcza się 1,8 litra roztworu podstawowego 100 litrami wody.

3. Przy rozpuszczaniu i sporządzaniu podstawowego i następnych roztworów sody żrącej, jak również przy odkażaniu należy zachować ostrożność bacząc, by odpryski kryształków lub kropel roztworu sody żrącej nie oparzyły ciała, a w szczególności oczu. Ze względu na silnie żrące działanie tego środka czynności związane ze sporządzaniem roztworów sody żrącej i odkażaniem należy wykonywać w rękawicach ochronnych.

§ 5. 1. Po mechanicznym oczyszczeniu pojazdów z zanieczyszczeń odkażania ich należy dokonywać przez mycie skrzyni, nadwozia, podwozia, kół, jak również znajdującego się na pojazdach sprzętu — 2% roztworem sody żrącej, przygotowanym według przepisu § 4 ust. 2, a następnie po upływie przynajmniej 30 minut od odkażania spłukać pojazd strumieniem czystej wody, celem zapobieżenia poparzeniu zwierząt w czasie ich przewoza.

2. 2% roztworem sody żrącej należy odkażać każdorazowo sprzęt użyty przy czynnościach ładunkowych niezwłocznie po jego użyciu.

§ 6. 1. Pracownicy zatrudnieni przy załadunku i rozładunku oraz przy oczyszczaniu pojazdów powinni po wykonaniu określonych w § 5 czynności oczyścić i odkazić ręce i inne zanieczyszczone części ciała 1% roztworem sody żrącej przygotowanym według przepisu § 4 ust. 2, a po upływie kilku minut umyć je ciepłą wodą z mydłem.

2. Zatrudnieni przy oczyszczaniu pojazdów powinni pracować w okularach ochronnych, fartuchu gumowym i gumowych butach.

3. Odzież i obuwie po dokładnym oczyszczeniu należy kilkakrotnie przetrzeć 1% roztworem sody żrącej używając do tej czynności szczotki i rękawic ochronnych.

§ 7. Sodę żrącą, potrzebną do przeprowadzania odkażeń środków transportu drogowego, można zakupywać w wojewódzkich hurtowniach Centrali Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet” po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania.

§ 8. Opłaty za oczyszczenie, mycie i dezynfekcję pojazdu w przypadkach określonych w § 2 ust. 2 należy stosować zgodnie z przepisami taryfy towarowej transportu samochodowego i spedycji.

654

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 kwietnia 1954 r.

w sprawie wysokości i trybu przyznawania stypendiów naukowych studentom akademii medycznych.

Na podstawie § 12 uchwały nr 887 Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1953 r. w sprawie rodzajów stypendiów państwowych, warunków i trybu ich przyznawania w szkołach wyższych oraz w sprawie trybu zatwierdzania państwowych planów stypendialnych (Monitor Polski Nr A-107, poz. 1430) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stypendiom naukowym przyznanym poszczególnym akademiom medycznym nadaje się następujące nazwy:

1) Stypendium im. Karola Kaczkowskiego — Akademii Medycznej w Białymstoku,

2) Stypendium im. Jędrzeja Śniadeckiego — Akademii Medycznej w Gdańsku,

3) Stypendium im. Józefa Dietla — Akademii Medycznej w Krakowie,

4) Stypendium im. Wojciecha Oczki — Akademii Medycznej w Lublinie,

5) Stypendium im. Seweryna Sterlinga — Akademii Medycznej w Łodzi,

6) Stypendium im. Józefa Strusia — Akademii Medycznej w Poznaniu,

- 7) Stypendium im. Władysława Biegańskiego — Akademii Medycznej w Rokitnicy,
- 8) Stypendium im. Zygmunta Kramsztyka — Akademii Medycznej w Szczecinie,
- 9) Stypendium im. Tytusa Chałubińskiego — Akademii Medycznej w Warszawie,
- 10) Stypendium im. Ludwika Rydygiera — Akademii Medycznej we Wrocławiu.

§ 2. Wysokość stypendiów naukowych ustala się w akademiach medycznych na zł 550 (§ 11 uchwały nr 887 Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1953 r. — Monitor Polski Nr A-107, poz. 1430).

§ 3. Stypendia naukowe wypłaca się przez 12 miesięcy w roku.

§ 4. Stypendia naukowe przyznaje się studentom, którzy obok dobrych wyników w nauce w ciągu co najmniej czterech kolejnych semestrów wykazali się aktywnością naukową przez podejmowanie samodzielnych prac w ramach pracy naukowej katedry lub koła naukowego.

§ 5. Stypendia naukowe przyznaje corocznie rektor na podstawie uchwały senatu akademii medycznej.

§ 6. Do podania o przyznaniu stypendium naukowego muszą być dołączone następujące załączniki:

- 1) charakterystyka dotychczasowej pracy naukowej wystawiona przez kierownika katedry lub kliniki, w której ramach student pracował lub przy której istnieje koło naukowe,

- 2) program przyszłej pracy naukowej, uzgodniony z kierownikiem właściwej katedry,
- 3) zaświadczenie dziekana o postępach w nauce w ciągu dotychczasowego okresu studiów,
- 4) opinia wydana przez uczelnianą studencką organizację naukową,
- 5) oświadczenie studenta, że nie zajmuje się pracą zarobkową.

§ 7. Student otrzymujący stypendium naukowe nie może pobierać stypendium innego rodzaju.

§ 8. W przypadku utraty warunków, o których mowa w § 4, ustania okoliczności uzasadniających przyznanie stypendium lub naruszenia dyscypliny studiów rektor może cofnąć stypendium.

§ 9. Stypendysta składa rektorowi co semestr sprawozdanie z pracy, potwierdzone przez kierownika właściwej katedry, oraz zaświadczenie o postępach w nauce za miniony semestr.

§ 10. Cofnięcie stypendium naukowego nie oznacza utraty prawa do stypendium premiewego lub zwyczajnego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

655

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 maja 1954 r.

w sprawie ewidencji, kontroli i sprawozdawczości ujemnych różnic budżetowych powstających przy sprzedaży cegły w 1954 r.

W związku z przepisem § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1953 r. w sprawie trybu oraz sposobu rozliczania różnic budżetowych powstających przy sprzedaży cegły w 1954 r. (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1502) ustala się, co następuje:

§ 1. Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych oraz cegielnie państwowe stosujące ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego lub ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw handlowych prowadzić będą konto analityczne „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły” w ramach konta syntetycznego 083 „Rozrachunki z tytułu różnic budżetowych”.

Na koncie tym należy ewidencjonować:

- a) kwoty zarachowanych — na podstawie zestawień określonych w § 4 — ujemnych różnic budżetowych (zapis przeciwstawny: Ma 191 „Sprzedaż wyrobów” w jednostkach stosujących ramowy plan kont dla przemysłu, Ma 203 „Sprzedaż hurtowa towarów” w jednostkach stosujących ramowy plan kont dla handlu),
- b) kwoty dotacji budżetowych otrzymanych za pośrednictwem nadrzędnej jednostki budżetowej (zapis przeciwstawny: Wn 043 „Rachunek rozliczeniowy”).

§ 2. Jednostki stosujące ramowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu drobnego (państwowe cegielnie przemysłu terenowego) prowadzić będą konto analityczne „Różnice budżetowe przy sprzedaży cegły”

w ramach konta syntetycznego 18 „Rozrachunki publiczno-prawne”.

Na koncie tym należy ewidencjonować:

- a) kwoty zarachowanych — na podstawie zestawień określonych w § 4 — ujemnych różnic budżetowych (zapis przeciwstawny: Ma odpowiedniego konta analitycznego dla ewidencji sprzedaży cegły w ramach konta syntetycznego 38 „Sprzedaż”),
- b) kwoty dotacji budżetowych otrzymanych za pośrednictwem wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego materiałów budowlanych (zapis przeciwstawny: Wn odpowiedniego konta analitycznego w ramach konta syntetycznego 9 „Rachunki bankowe, akredytywy i inne środki pieniężne”).

§ 3. Wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego materiałów budowlanych ewidencjonują związane z otrzymaniem dotacji i wypłacaniem różnic budżetowych w księgowości budżetowej na kontach: 08 „Inne rachunki bankowe” i 39 „Inne rozrachunki”.

§ 4. Dla kontroli prawidłowości obliczenia zarachowanych kwot ujemnych różnic budżetowych przy sprzedaży cegły Pełnomocnik Akcji Robót Rozbiórkowych oraz cegielnie państwowe sporządzać będą odrębne zestawienia, stanowiące — obok kopii faktur — załączniki do bezakceptowych żądań zapłaty, opiewających na nadrzędne jednostki budżetowe.

Zestawienia te należy sporządzać według następującego wzoru: